

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) **The Movement for Quality Government in Israel** **الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل**

23 ביולי 2026, ט' אב תשפ"ו

לכבוד,

עו"ד גלי בהרב-מיארה	עו"ד עמית אייסמן	רב ניצב דני לוי	ניצב בעז בלט
היועצת המשפטית לממשלה	פרקליט המדינה	המפקח הכללי של משטרת ישראל	ראש אגף החקירות והמודיעין
משרד המשפטים	משרד המשפטים	משטרת ישראל	משטרת ישראל
<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>לוד</u>

שלום רב,

הנדון: בקשה לפתיחה בחקירה פלילית בדבר חשד למתן עדות שקר ושיבוש הליכי משפט

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הריני מתכבד לפנות אליכם כדלהלן:

1. עניינה של פנייה זו בחשש הכבד שמא שורה ארוכה של חברי כנסת ובכירים אחרים במפלגת הליכוד ניסו לשבש הליכי משפט, נשבעו שבועת שקר ואף העידו עדות שקר באמצעות תצהירים אשר צורפו לתגובת תנועת הליכוד לעתירות שהוגשו בבג"ץ 12914-06-26 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת ואח'** בעניין הפגמים שנפלו בהליך ההצבעה לתפקיד מבקר המדינה.

רקע עובדתי בקליפת אגוז

2. ביום 03.06.2026 קיימה הכנסת בחירות לתפקיד מבקר המדינה, שבהן התמודדו השופט בדימוס יוסף אלרון ועורך הדין מיכאל ראבילו. בגמר ההצבעה הראשונה, העלתה ספירת הקולות כי בעד השופט בדימוס אלרון הצביעו 60 חברי כנסת, בעוד ש-57 הצביעו לטובת עו"ד ראבילו. מאחר שאף אחד מן המועמדים לא קיבל את קולותיהם של רוב חברי הכנסת, הודיע יו"ר הכנסת על קיומה של הצבעה נוספת על פי הוראות החוק.

3. במהלך קיומה של ההצבעה שניה, עלו טענות חמורות לפיהן חברי כנסת בקואליציה קיבלו הוראה מפורשת להצביע למיכאל ראבילו, וכן הוראה מפורשת לתעד את הצבעתם על מנת שיוכלו "להוכיח" לאחר מכן כי הצביעו כפי שנדרשו.

4. ואכן, מספר לא מבוטל של חברי כנסת תיעדו עצמם – מי בתמונת סטילס ומי בווידאו – בעודם מצביעים למיכאל ראבילו. ואכן, בתום ספירת הקולות בסיבוב השני חל מהפך, והוכרז כי עו"ד ראבילו קיבל 61 קולות, לעומת 57 קולות שקיבל השופט בדימוס אלרון, כאשר הראשון נבחר לתפקיד מבקר המדינה.

5. בעקבות מה שהסתמן אז כפגיעה חמורה ביותר בחשאיות ההצבעה, וכתוצאה מכך כהפרה של הוראות סעיף 7(א) לחוק-יסוד: מבקר המדינה וכן הוראות סעיף 1(א) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 – שעניינם חשאיות הליך ההצבעה, הוגשו שורה של עתירות לבג"ץ המבקשות מבית המשפט הנכבד כי יורה על בטלות הליך

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

ההצבעה ועל עריכת הצבעה מחודשת (וראו לעניין זה בג"ץ 12914-06-26 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת ואח'), והעתירות הקשורות להליך זה).

6. בקציר האומר, ומבלי להכנס בעת הזו לתיאור כלל השתלשלות העניינים אשר אינה נדרשת כעת, נציין כי כחלק מניהול ההליך ולאחר שיצא צו על תנאי, הגישו תנועת הליכוד ויו"ר תנועת הליכוד תצהירי תשובה לעתירות, ואליהם צירפו 8 תצהירים של חברי כנסת (אשר בחלקם שרים) ממפלגת הליכוד וממפלגת ש"ס אשר תיעדו עצמם מצביעים, ואשר הצהירו בעת ההיא כי "לא קיבלו כל הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתם בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה" וכן, "כי עשו זאת מרצונם החופשי".

7. חברי הכנסת אשר הגישו תצהירים אלו הם: השרה מאי גולן, השרה גילה גמליאל, חה"כ חנוך מילביצקי, חה"כ ינון אזולאי, חה"כ קטי שטרית, השר שלמה קרעי וחה"כ ששון גואטה.

8. נוסף אליהם, הוגש תצהיר נוסף של מר דוד שרון, מ"מ מנכ"ל הליכוד, אשר הצהיר כי ראש הממשלה בנימין נתניהו לא נתן באותו היום כל הנחיה או בקשה לתעד או לפרסם את תוכן הצבעת חברי הכנסת, ואף לא ביקש מאדם אחר לעשות כן.

***** מצ"ב תצהירי התשובה לצו על תנאי מטעם תנועת הליכוד ויו"ר הליכוד, ומסומנים "א"**

9. זמן קצר לפני הדיון, התראיינה סגנית שר החוץ, חברת הממשלה וחברת הכנסת שרון השכל, בתכנית רדיו בה אמרה כי כפו על חברי כנסת לצלם את הצבעתם. עניין זה הובא אף הוא בפניו של בית המשפט הנכבד. (בג"ץ 12914-06-26 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת ואח, פס' 49 לפסק הדין של המשנה לנשיא סולברג (נבו 2.7.2026)).

10. ביום 02.07.26 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד, אשר הפך את הצו על תנאי שניתן בעתירה למוחלט, ובכך ביטל את תוצאות ההצבעה בה נפלו פגמים, והורה על קיומה של הצבעה חדשה לתפקיד מבקר המדינה.

11. יוער, כי פסק דין זה ניתן כאשר בחו"ד הרוב של כב' המשנה לנשיא סולברג, נאמר במפורש כי בית המשפט לא נדרש להכרעה עובדתית בשאלה האם ניתנה או לא הנחיה להצביע, וזאת לנוכח המחלוקת העובדתית בין התצהירים אשר הונחו בפניו ולבין דבריה של חה"כ השכל כפי שהובאו מאותו ראיון רדיו.

12. חלפו להם מספר שבועות, וחברת הכנסת השכל פרשה מהממשלה וממפלגת תקווה חדשה – הימין הממלכתי, ומנהלת בימים אלו עתירה בבג"ץ הדורשת לאפשר לה להתפצל מסיעת הימין הממלכתי. במסגרת הליך משפטי זה הגישה לפני מספר ימים חברת הכנסת השכל תצהיר ובו היא טוענת כי במסגרת סבב ההצבעה השני נדרשו חברי סיעת תקווה חדשה לתעד את הצבעתם באמצעות צילום וידאו של עצמם ולהציג את התייעוד לראש הממשלה, כראיה לאופן הצבעתם.

***** מצ"ב תצהירה של חה"כ השכל מצורף ומסומן "ב"**

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

חשש לקיומן של עבירות פליליות

13. ומכאן לעניינה של פניה זו. מן האמור לעיל עולה תמונה מדאיגה, לפיה מספר חברי כנסת וכן מנכ"ל הליכוד הגישו לבית המשפט העליון תצהירי תשובה שקריים, וזאת במטרה להטעות את בית המשפט ולשבש מהלכי משפט, תוך הצגת תשתית עובדתית ומשפטית מטעה.

14. הגשת תצהיר שקרי לבית המשפט העליון בשבתו כבית דין גבוה לצדק, מבססת לכאורה את יסודות **עבירת שבועת שקר**, הקבועה בסעיף 239 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). עבירה זו קובעת כי "מי שביודעין מוסר תצהיר שקר, בין בשבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שהוסמך לקבל את התצהיר, דינו - מאסר שלוש שנים".

15. הפסיקה שבה והדגישה את חומרתה הרבה של עבירת שבועת השקר, בהיותה פוגעת פגיעה ישירה בערכי היסוד של שיטת המשפט, ובראשם שלטון החוק, כבודו ומעמדו של בית המשפט, ואמון הציבור במערכת אכיפת החוק והצדק.

16. זאת ועוד, נקבע לא אחת בפסיקות כי עבירות שקר, מרמה ושיבוש מהלכי משפט – ובהן עבירת שבועת השקר – **נמנות עם העבירות הנושאות עמן קלון מטבע ברייתן**, שכן הן מערערות את אמון הציבור במערכת המשפט ופוגעות ביושרה, בטוהר המידות ובניקיון הכפיים הנדרשים ממוסדות השלטון ומנושאי המשרה הציבורית.

17. לעניין זה, יפים דבריה של כב' השופטת מ' נאור בע"ל"ע 5641/03 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין נ' פזית פרלמוטר וולף, ע"ד**, נח(5) 953 (2004):

"נסיבות המעידות אל אי-עמידתו של עורך-דין בדרישותיה של החברה מהעוסק במקצוע זה יכולות להיות נסיבות מנסיבות שונות. כך, למשל, עבירה הכרוכה בשיבוש הליכי משפט, כגון ניסיון לבידוי ראיה ושבועת שקר, מעמידה בספק את התאמתו של אדם לעסוק בעריכת-דין... גם עבירות אחרות המעידות על חוסר אמינותו של עורך הדין, למשל מתן הצהרה כוזבת או עבירות אחרות הקשורות במירמה, יהיה בהן בדרך כלל משום קלון... מהיות עורך הדין חלק מהמערכת המשפטית, ומהיות עזר כנגד בית המשפט במלאכתו השיפוטית, עליו להיות נאמן לחוקי המדינה ולגלות רמה מקצועית ואיתת ההולמת את המקצוע וגם את האמון שהלקוח, בית המשפט והציבור נותנים בעורך הדין. על-כן, עבירה על חוקי המדינה, המעידה על זלזול וחוסר כבוד של עורך הדין כלפי החוק, ניתן לראותה כעבירה שיש עמה קלון";

18. ודוק. בעניין זה המדובר בחברי כנסת ושרים, נבחר ציבור המופקדים על השמירה על שלטון החוק, ועל הקפדה יתרה בקיום הוראות הדין ובכבוד פסקי הדין של בית המשפט.

19. לא זו אף זו, שבועת השקר בענייננו, ככל ואכן תוכה, טומנת בחובה חומרה יתרה לנוכח העובדה כי המידע שהוסתר מבית המשפט עלול למנוע ממנו לבצע את עבודתו נאמנה - להכריע במקרה המונח בפניו בהתבסס על העובדות כהווייתן. בעצם הסתרתו יש כדי להטיל צל על תקינות ההליך ולהשליך על מעמדו ועל אמינותו של בית המשפט בעיני הציבור.

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

20. ומשכך, לצד עבירת שבועת השקר, עולה החשש אף לקיומן של עבירת **עדות השקר** כפי שהיא קבועה בסעיף 237 לחוק העונשין, וכן עבירת **שיבוש מהלכי משפט** הקבועה בסעיף 244 לחוק.

בקשה לפתיחה בחקירה פלילית

21. בענייננו, נראה כי מעשיהם הלכאוריים של חברי הכנסת ומנכ"ל הליכוד המתוארים בהרחבה לעיל מבססים את קיומן של 3 עבירות חמורות ביותר.

22. אשר על כן, ממכלול הנסיבות המתוארות לעיל, נראה כי הפרשה מחייבת פתיחה בחקירה פלילית, וזאת בהתאם לסעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], הקובע כך:

"חקירת המשטרה (תיקון מס' 82) תשע"ח-2018"

59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה."

23. מנוסח הסעיף עולה, כי ברירת המחדל היא שכאשר נודע למשטרה על ביצוע עבירה – כמו החשד בענייננו, על המשטרה לפתוח בחקירה.

24. בבג"ץ 6410/14 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה (נבו 4.2.2015), נקבע כי כאשר מתעורר ספק בשאלה האם בוצעה עבירה, מוטל על רשויות החקירה לברר זאת, בדרך של חקירה פלילית או בדיקה מקדימה:

"החובה לפתוח בחקירה, מותנית בידיעה על ביצוע עבירה (דנג"ץ 7516/03 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.02.2004) [פורסם בנבו]). החוק איננו מחייב פתיחה בחקירה פלילית באופן מיידי, בכל מקרה של הגשת תלונה או של אינדיקציה אחרת לביצוע עבירה. כאשר מתעורר ספק אם בוצעה עבירה, מוטל על רשויות החקירה והתביעה לברר זאת, במסגרת חקירה פלילית או במסגרת בדיקה מקדימה" (פיסקה 101 לדבריו של כבוד השופט שהם)."

25. סוגיית הפתיחה בחקירה פלילית הובהרה גם בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.2204, שכותרתה **"בדיקה מקדימה"**. לפי ההנחיה, השימוש בסמכות החקירה מותנה בשאלה "האם יש ראיות המבססות חשד סביר שבוצעה עבירה". מקום שישנן ראיות המבססות חשד סביר לביצוע עבירה, תיפתח חקירה, אלא אם סבור גורם מורשה כי נסיבות העניין אינן מתאימות לנקיטה בהליכים פליליים.

26. כאמור, מהנסיבות המתוארות לעיל, עולים חשדות כבדים לביצוען של עבירות עדות השקר, שיבוש מהלכי משפט וכן שבועת השקר - עבירה אשר דבק במבצעה פגם מוסרי חמור - **באופן המחייב פתיחה בחקירה**.

27. בנוסף, בהנחיית היועם"ש 4.2200 מיום 3.7.2002 בעניין **"חקירת אישי ציבור"**, נקבע בסעיף 3(ב) כי "פתיחה בחקירה נגד שר בממשלה... בקשר למעשה הקשור לתפקידו כשר, תובא לאישור היועץ המשפטי לממשלה".

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

עוד קובעת ההנחיה, כי פתיחה בחקירה כנגד אישי ציבור המוגדרים בנהלי המשטרה כ"אישים חשובים", ביניהם גם שרים, מותנית גם באישור ראש אגף החקירות והמודיעין במטה הארצי, טרם נקיטת פעולות חקירה כלשהן.

28. על פניו ומבלי לקבוע מסמרות, עצם החשש שמא פעלו חברי הכנסת ביוזעין ובמכוון על מנת להסתיר מידע מבית המשפט ולמסור לו תצהיר שקרי, לשם קידום אינטרסים פוליטיים צרים – מהווים עילה לפתיחה בחקירה.

29. מצב בו חברי כנסת ושרים במדינת ישראל מגישים תצהיר שקרי במצח נחושה לבית המשפט, במטרה להטות את הליכי המשפט – וחמור לא פחות, להשפיע על זהות מבקר המדינה, פוגע פגיעה אנושה בשלטון החוק ובאמון הציבור במערכת המשפט, ומחייב בדיקה וחקירה מעמיקים של גורמי אכיפת החוק.

30. יוער, כי ככל שעשויה לעלות טענת החסינות, אין חולק כי הגשת תצהיר שקרי לבית המשפט לא נכללת ב"מתחם הסיכון הטבעי" של חבר הכנסת, ומשכך בוודאי שבענייננו דגן לא יכולה ולא תוכל לעלות כל טענת חסינות זו או אחרת (וראו והשוו לעניין זה פ (י-ם) 4063/06 מדינת ישראל נגד צחי הנגבי ושמואל הרשקוביץ, ניתן ב-13 ביולי 2010)

31. אשר על כן, ולנוכח חומרת הדברים האמורים לעיל, נתכבד לבקש כי תורו על פתיחה בחקירה פלילית, ולכל הפחות על בדיקה מקדמית בדבר נסיבות הגשת התצהירים האמורים לבית המשפט העליון, וכי תפעלו למיצוי הדין בהקדם.

32. נוכח החשיבות הציבורית של העניין, נודה לתגובתכם בהקדם.

בכבוד רב,

תומר נאור, עו"ד

סמנכ"ל משפט ואסטרטגיה

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	תצהירי התשובה לצו על תנאי מטעם תנועת הליכוד ויו"ר הליכוד	7
2	תצהירה של חה"כ השכל	29

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 19569-06-26
בג"ץ 20922-06-26
בג"ץ 21472-06-26
בג"ץ 24710-06-26
בג"ץ 37389-06-26
בג"ץ 12634-06-26
בג"ץ 12914-06-26

לפני :

כבוד הנשיא, השופט יצחק עמית
כבוד המשנה לנשיא, השופט נעם סולברג
כבוד השופטת דפנה ברק-ארז
כבוד השופטת רות רונן
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

העותרת בבג"ץ 19569-06-26 : סיעת כחול לבן המחנה הממלכתי
ע"י עו"ד ערן מרינברג

העותרות בבג"ץ 20922-06-26 :

1. ח"כ קארין אלהרר
2. סיעת יש עתיד בכנסת ה-25
ע"י עו"ד עודד גזית ; עו"ד אלירס בקל

העותרים בבג"ץ 21472-06-26 :

1. הישראלים
2. יא יא פינק
3. אחים ואחיות לנשק – למען הדמוקרטיה
ע"י עו"ד טומי מנור ; עו"ד עמית מור ;
עו"ד ליעד להנר

העותרת בבג"ץ 24710-06-26 :

לשכת עורכי הדין בישראל
ע"י עו"ד עידן סגר

העותרת בבג"ץ 37389-06-26 :

ח"כ נעמה לזימי ואח'
ע"י עו"ד דפנה הולץ-לכנר

העותרת בבג"ץ 12914-06-26 :

התנועה למען איכות השלטון בישראל
ע"י עו"ד אליעד שרגא ; עו"ד תומר נאור ;
עו"ד יעל בלוך

העותר בבג"ץ 12634-06-26 :

יהודה רסלר
ע"י עצמו

-נגד-

המשיבים בבג"ץ 19569-06-26 :

1. הכנסת
2. יו"ר הכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט
3. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק
4. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

המשיבים בבג"ץ 20922-06-26 :

1. יו"ר הכנסת
2. הכנסת
3. היועצת המשפטית לכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט
4. ראש הממשלה
5. סיעת הליכוד בכנסת ה-25
ע"י עו"ד אילן בומבך ; עו"ד שי לוי

ממשרד עו"ד אילן בומבך ושות'

רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות, קומה 14), תל-אביב-יפו
מס' טל': 03-6932090 ; מס' פקס': 03-6932091
כתובת דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

6. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק
7. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

המשיבים בבג"ץ 21472 :

1. הכנסת
2. יו"ר הכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט
3. סיעת הליכוד בכנסת ה-25
ע"י עו"ד אילן בומבך ; עו"ד שי לוי

ממשרד עו"ד אילן בומבך ושות'

רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות, קומה 14), תל-אביב-יפו
מס' טל': 03-6932090 ; מס' פקס': 03-6932091
כתובת דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

4. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק

5. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

המשיבים בבג"ץ 24710

: 06-26-

1. הכנסת
2. יו"ר הכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט

3. היועצת המשפטית לכנסת
4. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק

5. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

6. מבקר המדינה
ע"י עו"ד יואל הדר ; עו"ד ענבל עפרון-וינשטיין

המשיבים בבג"ץ 37389

: 06-26-

1. הכנסת
2. יו"ר הכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט

3. היועצת המשפטית לכנסת
4. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק

5. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

6. היועץ המשפטי למשרד מבקר המדינה
ע"י עו"ד יואל הדר ; עו"ד ענבל עפרון-וינשטיין

המשיבים בבג"ץ 12914

: 06-26-

1. הכנסת
2. יו"ר הכנסת
3. היועצת המשפטית לכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט

4. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק

5. השופט בדימוס יוסף אלרון
ע"י עצמו

המשיבים בבג"ץ 12634

: 06-26-

1. הכנסת
ע"י עו"ד יצחק ברט

2. עו"ד מיכאל ראבילו
ע"י עו"ד אופק ברוק

המבקשים להצטרף בבג"ץ

: 12914-06-26

עמיהוד אמיר ו-38 אח'

עו"ד יואל הדר ; עו"ד ענבל עפרון-וינשטיין

המבקשים להצטרף בבג"ץ

: 12634-06-26

עו"ד שחר בן מאיר

ע"י עצמו

תצהירי תשובה לצו-על-תנאי

מטעם תנועת הליכוד ויו"ר הליכוד, ראש הממשלה בנימין

נתניהו

ביום 21.6.26 הוציא בית משפט נכבד זה מלפניו צו על תנאי, המורה למשיבה ליתן טעם מדוע לא תבוטל הבחירה בעו"ד ראבילו למבקר המדינה (להלן: "הבחירה"), נוכח הטענה להפרת חשאיות ההצבעה, בניגוד לסעיף 7(א) לחוק יסוד: מבקר המדינה (להלן: "הוראת החשאיות").

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.6.26, תנועת הליכוד וראש הממשלה בנימין נתניהו, בכובעו כיו"ר תנועת הליכוד (להלן: "המשיבה"), מתכבדים להגיש את תצהיר תשובתם, המפרט את נימוקי התנגדותם להפיכת הצו על תנאי למוחלט, ואת טיעוניהם לדחיית העתירה על הסף, ולחלופין – לגופה, כדלקמן.

המשיבה חוזרת על כל טענותיה, אותן פירטה בתגובה המקדמית שהגישה, ומבקשת לראות בהן חלק בלתי נפרד מתצהיר התשובה הנוכחי.

המשיבה טוען כי בהליך ההצבעה בכנסת, שבסיומו נבחר עו"ד ראבילו למבקר המדינה, לא נפל כל פגם המצדיק התערבות כה קיצונית וחסרת תקדים בהחלטה. לפיכך, בנסיבות העניין, התערבות שיפוטית בהליכי ההצבעה או בתוצאתה תשקף פגיעה קשה וחמורה במעמד הכנסת ובתפקודה, פגיעה המזעזעת את אמות הסיפים של עקרון הפרדת הרשויות, וסותרת פסיקה מיוסדת ועקבית של בית המשפט הנכבד.

המשיבה טוען כי יש לדחות את העתירות גם כיוון שלא הוגשו על ידי העותר הנכון. לגופן של עתירות תטען המשיבה כי אין לבטל את הבחירה, משום שאפילו אם חשאיות ההצבעה לא נשמרה, הרי שהוראת החשאיות לא הופרה; ולחלופין, אפילו הוראת החשאיות הופרה - הרי שההפרה אינה מצדיקה התערבות שיפוטית בבחירה; ולחלופי חלופין - אפילו ימצא בית המשפט כי קמה הצדקה מספקת להתערבות שיפוטית בבחירה - הרי שעליו להימנע מלהוסיף לעותרים את הסעדים המבוקשים בעתירותיהם, גם משום שהליך ההצבעה הופסק והותחל מחדש לאחר גיבושה של הסכמה בין נציגי הקואליציה לבין נציגי האופוזיציה, שלא למנוע צילום ההצבעה ממצביע שחפץ בכך.

טענת הסף - העתירות לא הוגשו על ידי העותר הנכון

1. הנפגע הישיר הקונקרטי מן ההחלטה נושא העתירה הוא כבי' השופט (בדימוס) יוסף אלרון. והנה, דווקא הוא לא הגיש עתירה כנגדה. הלכה פסוקה היא כי משקיים נפגע ישיר מהחלטה שלטונית, והוא עצמו אינו פונה בבקשת סעד לבית המשפט, לא ייענה, דרך כלל, עותר הפונה בעתירה כללית בעניינו, וצירופו של העותר הנכון כמשיב בלבד, לא יספיק (למשל, בג"ץ 8557/23 עיריית אבו דיס נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (פורסם בנבו, ניתן ביום 26.11.2024)).

2. הטעמים להלכה זו נעוצים בתפיסה כי מקום שהנפגע מהחלטה שלטונית אינו עותר כנגדה, הדעת נותנת כי אין צורך אמיתי בהתערבות שיפוטית, שהרי מי שאמור ליהנות מהסעד כלל אינו דורש אותו. הגיון זה נכון בראש וראשונה כלפי עתירות ציבוריות, אולם כוחו עימו אף ביחס לנפגעים ישירים וקונקרטיים מהחלטה שלטונית, כאשר זה מביניהם שהוא בעל הזיקה המשמעותית ביותר לאינטרס הנפגע ולסעדים המבוקשים - נמנע מלפנות בעתירה, וזאת כיוון שהוא מוחזק כמי שיכול לייצג את

עניינו-שלו טוב מכל אחד אחר. כך עולה, למשל, מדברי בית משפט נכבד זה בפסקאות 4-5 לפסק הדין בבג"ץ 1416/19 הליכוד תנועה לאומית ליברלית נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, ניתן ביום 28.2.2019), וכן יפים, בהקשר זה, דברי בית המשפט הנכבד בבג"ץ 837/19 עו"ד יוסי פוקס נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.2.2019): "איננו מקלים ראש בטיבו של העניין, ובפרט על רקע הליך הבחירות, הליך שככלל מצוי בלב המשטר הדמוקרטי ותקינותו עשויה להצדיק הידרשות לעתירה ציבורית גם מקום שהעותר הוא אינו הנפגע הישיר (עניין לירן, בפסקה 15). בנסיבות העניין, ובהינתן העובדה שהנפגע הישיר יכול לייצג את עניינו במובהק יותר מכל עותר, לא מצאנו מקום להיענות לעתירה".

3. יצוין בהדגשה, כי בעניין בג"ץ 7944/19 יוסי פוקס נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (1.12.2019), דחה הרכב השופטים סולברג, קרא, אלרון את העתירה על הסף, חרף העובדה שהנפגע הישיר צורף לה כמשיב. זאת, תוך הפניה לפסיקה בבג"ץ 837/19 הנ"ל ובתוספת הקביעה כי "...דברים אלו יפים גם לעתירה זו, אשר מקיימת את אחד החריגים לדיון בעתירות ציבוריות. עתירה ציבורית המוגשת בנסיבות שבהן בעל האינטרס הישיר נמנע מהגשת עתירה – תידחה, בשים לב לשיקולים נוספים המצדיקים שלא לקיים בה דיון... המערער לא הצביע על פגמים מינהליים חמורים ובעלי השלכות רוחב או אינטרס כבד משקל אחר המצדיק דיון בעתירה, כאשר הנפגע הישיר יכול במובהק לייצג את עניינו. ואכן, בעתירה נכתב כי 'סביר להניח, כי כך ינהגו פרקליטיו של רה"מ בבוא העת, בהליך הפלילי עצמו'".

4. כב' השופט אלרון נמנה על חברי ההרכב בבג"ץ 950/19 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה ואח' (13.3.19), בו נקבע, שוב – במצב דברים בו העותר הישיר צורף כמשיב לעתירה – כי: "בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, אציין כי צודקים המשיבים בטענתם כי בחלק מטענותיה מתיימרת העותרת לטעון בשמו של המשיב 3 לנזק שנגרם לו, לטענתה, שעה שבעל העניין הישיר, הוא המשיב 3, אינו שותף לעתירה (וראו גם ההערה בבג"ץ 7323/08, בפסקה 4). על מצב דברים זה עמדתי אך לאחרונה בבג"ץ 837/19 פוקס נ' היועץ המשפטי לממשלה (4.2.2019) ואפנה את הקורא לדברים המובאים שם. גם בענייננו קיים נפגע ישיר היכול לייצג את עניינו במובהק יותר מכל עותר, ומשכך לא מצאנו להידרש לטענות מהסוג דנן..."

5. כב' השופט (בדימוס) אלרון לא עתר כנדרש בדין. בפגם מקדמי זה אין להקל ראש, ובפרט כאשר מי שצפוי ליהנות מהושטת הסעדים המבוקשים בעתירה הוא שופט (בדימוס) של בית המשפט העליון. אמון הציבור בבית המשפט הנכבד תלוי גם בכך שלא ידלג או יגמיש דרישות סף, בתיקים בהם עמדה כזו פועלת לטובת מי שנמנה בעבר על חבריו. בהקשר זה יפים, בשינויים המחויבים, דברים שכתב כב' המשנה לנשיא ברק (כתוארו אז), בבג"ץ 2148/94 גלברט נ' יו"ר ועדת החקירה לבדיקת ארועי הטבח בחברון, פ"ד מח(3) 573, 603 (1994) המצדיקים, לשיטת המשיבה, להקפיד על דרישת העותר הנכון, בנסיבות העניין.

האיסור הנטען

6. אף אחד מהעותרים לא הציג במפורש את פרשנותו להוראת החשאיות, וממילא לא הבהיר ולא פירט, מהן ההתנהגויות (או התוצאות) שההוראה אוסרת, בהתאם לפרשנותו לה. בפרט, אף אחד מהעותרים לא הסביר מה הבסיס הפרשני למסקנה מרחיקת הלכת, לפיה מצביע המתעד את תוכן (או פתק) הצבעתו מפר את הוראת החשאיות, ובכך גוזר את דין ההצבעה כולה לשבט ולפסילה מוחלטת.

7. בהקשרים אלה מאלפים הם חילופי הדברים בין כב' השופטות כנפי-שטייניץ ורון לבין ב"כ העותרים, עו"ד ד"ר שרגא (עמ' 27-28 לפרוטוקול), בדיון שהתקיים ביום 18.6.26. **"אסור לצלם?"** נשאל הלה על ידי כב' השופטת שטייניץ, והשיב:

"אתה יכול לצלם כמו שאתם מצלם סלפי, השאלה לאיזו מטרה. אם המטרה זה להוכיח נאמנות למלך אז אסור לך לצלם כי אתה למעשה מאבד פה את אפקט החשאיות. כב' השופטת ר' רון: אין ספק אני חושבת שמותר לצאת מהקלפי ולומר למי הצביע, אדוני לא כופר בזה, או אולי כן. אדוני יגיד מה הכלל. יכולים להיות כל מיני סוגי כללים, למשל שאסור בכלל לחשוף את זה בעל פה או שמותר לחשוף בעל פה לפני ואחרי כמו שאמר אחד מחברך אבל אסור לתעד, ואם לתעד אולי לתעד באופן שלא נותן מסקנה חד ערכית לגבי אופן ההצבעה, אלא רק תיעוד שהוא חד משמעי, למשל תיעוד בוודאו מתחילת ההצבעה עד סופה. כדי שנוכל להתמודד עם הטענות של אדוני הוא צריך לומר מה הוא טוען.
עו"ד שרגא: **אני חושב שחשאי זה חשאי."**

בהמשך (עמ' 28 לפרוטוקול), השיב בחיוב לשאלת כב' השופטת כנפי-שטייניץ האם **"זה צריך להיות איסור מוחלט לצלם?" בתשובתו החיובית לשאלה סתר חזיתית את דבריו בתשובתו הקודמת לאותה שאלה ממש (כאמור בפתח הדברים המצוטטים לעיל):**

8. במטרה לשרת את טענותיהם לקיומו של איסור והפרתו, העותרים בלבלו בטענותיהם בין איסור תיעוד עצמי לבין איסור פרסום תוכן ההצבעה, אף שתהום פעורה בין השניים, ואף שגו לטעון כאילו כל גילוי של תוכן פתק ההצבעה עובר להכנסתו למעטפה וחתירתה, מלמד כי הוא הפתק שאמנם הוטל בקלפי. כן בלבלו העותרים בטענותיהם בין דרכים ואמצעים שונים לגילוי תוכן ההצבעה. העותרים טשטשו גם את שאלת מועד חלותו של האיסור שטענו לו, ושאר נסיבותיו של האיסור. בלבול וחוסר בהירות אלה אחוזים בטענות העותרים כולם, ואיש לא ניקה מהם. על רקע זה, אין להתפלא כי חרף דעתם המשותפת כי קיים איסור (כלשהו) וכי הוא הופר (בדרך כלשהי), טענותיהם אינן מתכנסות להסכמה משותפת בדבר תוכנו של האיסור שהופר, ובדבר המאפיינים המשותפים למעשים השונים שטענו כי הפרו אותו.

9. למעשה, יסודן של כל העתירות בטענה להפרת איסור, אולם רובן מציגות איסורים שונים, ללא ניסיון לעגן אף אחד מאיסורים אלה בפרשנות הוראת החשאיות. מציאות בלתי נתפסת זו אינה מונעת מכל העתירות להתעקש (לעתים באופן מובלע) כי האיסור (השונה!) שלטענת כל אחת מהם הופר, היה איסור גלוי, ידוע וברור, לכולי עלמא, ולכתחילה.

10. על רקע בוקה ומבוקה זו, ראוי להבהיר כי העותרים אינם מבססים את טענתם כי **הוראת החשאיות מונעת תיעוד עצמי של תוכן ההצבעה ואת פרסומו**. כך במיוחד שעה שטענת העותרים מוצגת בהתעלמות מנוהג שהתקיים בכנסת בהצבעות חשאיות בעבר – שלא לאסור תיעוד ופרסום של תוכן ההצבעה.

▪ **העתק דוגמאות לפרסומים ברשתות חברתיות של חברי כנסת, הנמנים היום על סיעות האופוזיציה, במהלך הבחירות הקודמות למבקר המדינה, מצ"ב כנספח 1 לתשובה.**

11. העותרים לא סיפקו כל טיעון מדוע האיסור לתעד ולפרסם נובע מהוראת החשאיות, ומעוגן בה. תחת זאת, חלק מהעותרים מסרו בדיון את הגיגיהם, שנקלטו מהאוויר, על אודות הסדרים שמן הראוי, לדעת כל אחד מהם, שבית משפט נכבד זה יתקין, משל היה אולם בית המשפט הנכבד חדר ועדה העוסקת בגיבושה של הצעת חוק, והכל - בהתעלם מהעובדה כי עצם העיסוק בדיון הרצוי הוא ראיה

נחרצת על היעדר המצוי; הוא ראייה נוספת לסתור את הטענה כי האיסור שכל עותר טען לקיומו היה איסור גלוי, ידוע וברור, לכולי עלמא, ולכתחילה.

12. לטענות העותרים בדבר קיומו של איסור והפרתו, תשיב המשיבה כי אין יסוד לטענה כי ההוראה אוסרת דבר מה שאינו פוגע בערך המוגן על ידה, ולכן תנאי להכרה בהפרת הוראת החשאיות הוא שמעשה או מחדל גרמו לפגיעה בערך המוגן על ידה, כלומר - עצמאות שיקול הדעת של חבר הכנסת בבחירת מבקר המדינה (פסקה 29 לפסק דינו של כב' השופט עמית (כתוארו אז) בבג"ץ 4956/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' כנסת ישראל (פורסם בנבו, 20.8.2020)). ודוק: פגיעה ממש, לא פגיעה משוערת או פגיעה מסתברת; פגיעה קיימת, קונקרטית, המוכחת בראיות; לא כזו אשר אישושה הוא תרגיל מורכב בדמיונות מודרכים, והצגת תסריטים מעולמות חלופיים.

13. המשיבה טוענת כי הוראת החשאיות אינה קובעת איסור על תיעוד תוכן ההצבעה או פרסומו, החל בנסיבותיה של העתירה. מסקנה זו קשורה בעובדה כי פרשנותה הראויה של הוראת החשאיות אינה קובעת איסור על תיעוד תוכן ההצבעה או פרסומו, בכל הנסיבות.

14. המשיבה טוענת כי ההגנה על הערך המוגן אינה מצדיקה הטלת איסור על תיעוד עצמי של פתק ההצבעה או של תוכנה. כמו כן, ברור כי ההגנה על הערך המוגן אינה מסוגלת להצדיק איסור על פרסום תיעוד עצמי של פתק או תוכן ההצבעה או של פרסום שלהם, בכל עת או שעה, או לכל אחד. כך, למשל, ברור שאין היא מצדיקה לאיסור פרסום של תוכן ההצבעה, בין באמצעות פרסום התיעוד העצמי של תוכן ההצבעה ובין בדרך אחרת כלשהי, לאחר סיום הליך ההצבעה, שהרי בסיומו ברור שאין עוד סיכון לעצמאות שיקול הדעת של מצביע אחר. היא אף אינה מצדיקה איסור על גילוי תוכן ההצבעה קודם לקיומה, למשל, בהתאם לסעיף 3 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958. כמו כן, ההגנה על הערך המוגן אינה מצדיקה לאיסור חשיפת תוכן ההצבעה למי שכלל אינו בוחר, או למי שהוא בוחר, אלא שכבר הצביע ובכך מימש את כוחו לבחור. כמו כן, ההגנה על הערך המוגן אינה מצדיקה איסור רחב שיתיר בידי כל מצביע את הכוח לסכל את תוצאות הליך ההצבעה כל אימת שתוכן המסתמן (לא כל שכן הסופי), אינן לרוחו.

15. בדיוק בשל מורכבות זו – השאיפה המובנת לכלל ברור וודאי, בצד ההכרה כי מוצדק לכאורה לקבוע סטנדרט היכול להתאים למגוון גדול של נסיבות אפשריות - לא הוכר מעולם איסור על תיעוד תוכן ההצבעה או חשיפתו, ולא נאכף איסור כזה. בדיוק בשל היעדרו ועקב המהומה שנוצרה, הייתה נחוצה וחיונית ההסכמה שגובשה בין הקואליציה לאופוזיציה, אשר האחרונה בחרה להתכחש לה עם גילוי תוצאות ההצבעה שהתקיימה בהתאם לה.

16. אכן, בדיוק כיוון שאף איסור מהאיסורים שהומצאו על ידי העותרים בעתירותיהם ובדין אינו קיים, ומעולם לא היה קיים, ובשל המהומה שחוללו חברי האופוזיציה בעיצומו של הליך ההצבעה הראשון בסבב השני (להלן: "סבב 2א"), הקואליציה הלכה מעבר לחובה, כדי לסלק כל טענה אפשרית לפגם, ונציגיה התכנסו יחד עם נציגי הייעוץ המשפטי של הכנסת, ונציגי האופוזיציה והקואליציה, בלשכת יושב ראש הכנסת. במסגרת זו גובשה ההסכמה על פיה התקיים הליך ההצבעה השני בסבב השני (להלן: "סבב 2ב"), אשר הסתיים בבחירת עו"ד ראבילו.

▪ קובץ השידור של סבב 2א. מצ"ב כנספח 2 לתשובה; וראו המהומה שם, 27:00 ואילך.

17. ודוק: מיד בפתח סבב 2ב מסר יו"ר הכנסת את תוכנה של ההסכמה ליושבים במליאה.

▪ קובץ השידור של תוכן ההסכמה, בפתח סבב 2ב. מצ"ב כנספח 3 לתשובה; וראו שם 11:10-00:00.

▪ קובץ השידור של הליך ההצבעה בסבב 2ב. מצ"ב כנספח 4 לתשובה; וראו שם 33:01-0:57.

למשמע הדברים, איש באופוזיציה לא מחה על תוכנם. להיפך: עדשת המצלמה קלטה את חברת הכנסת עוה"ד רייטן מהאופוזיציה, מהנהנת בהסכמה בתום השמעתם (ראו נספח 3, דקה 1:08-1:11). ודוק: גם אם יהיו מי שיחלקו כעת על דברי יו"ר הכנסת, לפיהם "כמובן, זכותו של כל אחד, אם הוא רוצה לבחור ולהחליט לצלם את עצמו", הרי שדברים אלה הסתמכו גם על קיומו של נוהג שלא לאסור תיעוד עצמי כאמור (השווה סעיף 19 לחוק יסוד: הכנסת), ואף חבר כנסת במליאה לא הסתייג מהם, בשעת השמעתם.

18. המשיבה תדגיש בהקשר זה כי ההסכמה האמורה גובשה בעקבות שיג ושיח פוליטיים בין נציגי סיעות האופוזיציה והקואליציה, וכי להסכמה כזו ישנו מעמד ייחודי בהלכותיה של הכנסת, ובתולדותיה של הביקורת השיפוטית עליהן (השווה גם לניסיונות בית המשפט הנכבד להביא את הצדדים להסכמות בבג"ץ 5258/21 חה"כ דוד ביטן נ' כנסת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 25.10.2021) (להלן: "עניין ביטן"). לפיכך, בחירתו של אחד הצדדים להסכמה להתכחש לתוכנה היא פסולה, ואינה ראויה להישמע - הן מכוחם של כללי השתק, הן בשל מעמדה הייחודי של הסכמה שזה טיבה. בהקשר זה יצוין כי בטענת עו"ד בקל כי ההסכמה ניתנה "בלחץ" בחדרו של יו"ר הכנסת (עמ' 10 לפרוטוקול) אין מאום, היא לא נתמכת בראיות, ואף נסתרת בהתנהגות חברי האופוזיציה במליאה לאחר גיבושה. כמו כן, אותה הסכמה בהחלט לא עמדה בניגוד לעמדת לשכת היועצת המשפטית לכנסת, אלא בהתאם לה. גם הטענה כי עמדת הייעוץ המשפטי לכנסת "בזמן אמת הייתה שלא לאפשר הכנסת טלפונים לקלפי" (שם) אינה נכונה. כפי שתואר על ידי הייעוץ המשפטי עצמו, מה שנשקל ונדחה היה לבקש מחברי הכנסת לא להיכנס לתא ההצבעה עם מכשירים סלולריים. מעולם לא הייתה, ואין טענה, כי איסור כאמור קיים. ואמנם, בהליכי ההצבעה נושא העתירה, אף חברי כנסת מהאופוזיציה נכנסו עם מכשירי סלולר לתא ההצבעה.

19. גם ביחס "להפרות" המפורטות בעתירות, השתיקה והיעדר המחאה בזמן "התרחשותן" בהליך ההצבעה בסבב 22, מדברים בקול זעקה רמה כנגד הטענה בדבר קיומו של איסור (ראו נספח 4 הצבעתו של ח"כ אזולאי 3:33-3:55; הצבעותיהם של ח"כ ששון גואטה, של חברת הכנסת מאי גולן, ושל השרה גילה גמליאל, 17:10-21:50; הצבעתו של ח"כ חנוך מילביצקי, 20:44-43:24, והצבעתו של השר קרעי, 29:07-30:06:1).

20. מכל מקום, בשלב מסוים של ההצבעה בסבב 22, בסמיכות להצבעתו של ח"כ פורר, מסיבה בלתי ברורה, החלו צעקות על "שחיתות" בשל "צילום וידאו", אך אלו שכנו מעצמן במהרה, ותחתיהן באו חילופי הלצות בין חלק מחברי האופוזיציה (ראו נספח 4, 00:03-01:30:59 וכן, שם, 45:05-01:50:04). איש לא דרש להפסיק את ההצבעה, וזו המשיכה כסדרה כמוסכם. אם היו דברים בגו, לא צריך היה להחרים את ההצבעה, כטענת עו"ד בקל (עמ' 11 לפרוטוקול); די היה לדרוש, שוב, את הפסקתה. הדרישה לא הגיעה בדיוק משום שההצבעה התקיימה בסדר המוסכם. לאחר היוודע תוצאות ההצבעה, הצחוק גווע. בעקבותיהן, העתירות הוגשו, ובמסגרתן הצחוק הפך לדמעות תנין.

21. מי יכול היה לשער את תועפות הצביעות המסוגלות להישפך מגרונות המהללים את ערך היסוד של החשאיות? והרי איש לא יאמין כי העתירות שלפנינו היו מוגשות אילו תוצאות הבחירה היו שונות. התכחשות האופוזיציה להסכמה האמורה היא בניגוד לדין, ובית המשפט הנכבד יתבקש לאכפה על העותרים, שהגישו את עתירותיהם בניגוד לה, בחוסר ניקיון כפיים משווע. האם טענות דומות שתעלה האופוזיציה בדבר הפרת חשאיות הבחירות, בכוונתה להעלות גם לאחר שיתבררו תוצאות הבחירות הכלליות? הדעת אינה סובלת את האפשרות הזו, ויש להישמר מלפתוח פתח לקיומה.

22. כמה ציניות? "עננה" מאולצת בשמי מליאת הכנסת העניקה לאופוזיציה "תעודת ביטוח" - אם יגיעו התוצאות המקוות, היא תטען כי הכנסת אמרה את דברה ולא תוסיף עוד; לא הגיעו? תתכחש האופוזיציה להסכמה ותתנער ממנה, כדי שהיא ותומכיה יוכלו לפסוע חיש קל בשביל המחבר בין הכנסת לבין בית המשפט, להתהדר באולמו בנוצות לא להם, אלה של ערכי היסוד. זה מצב win-win שיצרה האופוזיציה, ביטוי מובהק של ציניות בהתגלמותה. להתנהגות פסולה כזו בית המשפט הנכבד ייתן את ברכתו? שוב, בניגוד לפסיקה עקבית שלו?

23. **לסיכום, איסור על תיעוד עצמי של תוכן ההצבעה לא היה קיים, עובר להסכמה בין הסיעות, ואף לא בעקבותיה.** ניסיונותיהם של העותרים, בעתירותיהם ובדיון, להציע איסורים שונים לא עלה יפה, והם אף מנוגדים לאותה הסכמה. **החלת ההסדרים המוצעים על ידם בכנסת היא בלתי מתקבלת על הדעת, ואילו החלתם במערכת הבחירות לכנסת תוביל לשיבוש קטסטרופלי של הליך הבחירות גם בקרב הציבור כולו.**

24. מכל מקום, אפילו תתקבל טענה של מי מהעותרים לגבי קיומו ותוכנו של איסור הנובע מפרשנות הוראת החשאיות, עדיין לא יהא בכך כדי להועיל להם, בנסיבות העתירה. הטעם לכך הוא שקיומו ותוכנו של איסור שיקבע בעקבות קבלת טענה מטענותיהם, הוא בעליל **איסור שתוכנו לא היה מוכר וידוע למשתתפים בהליך ההצבעה במועד קיומה** (שהרי אם היו ידועים, לא היה צורך בהסכמה שגובשה). המשיבה טענה כי בנסיבות אלה אין להחיל רטרואקטיבית על הליך ההצבעה ותוצאותיה את דבר קיומו ותוכנו של איסור "רצוי", שכן קביעה שיפוטית כאמור תביא לפגיעה קשה באינטרסים מוגנים ובעקרונות יסוד.

ההפרה הנטענת

25. **בהיעדר איסור – אין הפרה.** אולם מהמהומה שהועתקה מהמליאה לגופן של עתירות ניתן, אולי, לחלץ את הטענה הבאה, בדבר הפרת החשאיות בהליך ההצבעה: במועד כלשהו בסבב ההצבעה השני (סבב 2א) נטען שניתנה כביכול (לא ברור ממי בדיוק) הנחיה לחברי הקואליציה לתעד את תוכן הצבעתם (להלן: "**הנחיית התיעוד**"), כדי שניתן יהיה להראותו לאחר (לא ברור למי בדיוק). מקצת מחברי האופוזיציה סברו שבכך יש פגיעה בחשאיות ההצבעה. אולי סברה זו נסמכה על שמועת הכוזב (שמקורה אינו ברור) לפיה הנחיית התיעוד (שלא ניתנה, כאמור) נועדה "להוכחת נאמנות", כלומר להבטיח שחבר הכנסת יצביע בהתאם לעמדת הסיעה, באמצעות קיומה של ראייה "מזכה", אותה מי שחשוד שלא הצביע כאמור לא יוכל להציג. חלק מהעותרים ביקשו לראות במערך הנסיבות המתואר מצב דברים העומד בניגוד להוראת החשאיות, במובן זה שהנחיית התיעוד גופה פגעה בעצמאות שיקול דעתו של חבר הכנסת בבחירה.

26. **העמדה הזו אינה יכולה לעמוד. רכיביה העובדתיים לא הוכחו,** ובראש וראשונה - לא ניתנה הנחיה כנטען. אף **הקשר הסיבתי המובלע בעמדה לא הוכח, אפילו לא בראשית ראייה.** בנוסף, **מנגנון ההשפעה המיוחס לפי אותה עמדה להנחיית התיעוד הוא עמום ופשטני.** כמו כן, בעמדה כולה אין דבר זולת טענה כי מערך הנסיבות המתואר מקים **אפשרות כלשהי לפגיעה בערך המוגן, ביחס למאן זהוא.** בטענות העותרים אין כל טענה ברורה בדבר מנגנון הפגיעה בערך המוגן ואופן התממשותו בנסיבות העניין, לא כל שכן ראיות בעניינים אלה, וזאת אפילו ביחס לחבר כנסת בודד.

27. אכן, העמדה היא אף **כוללנית להחריד.** עד כמה שהעותרים התיימרו להציגה כנוגעת לעניינם של חבר כנסת מסוימים, הרי שהתייחסו רק לאלה **שלכאורה תיעדו את תוכן הצבעתם, ובהתעלם מהשאלה אם מי מהם בכלל פרסם את התיעוד, ובאיזה מועד.** אולם אפילו לגבי קבוצה מצומצמת זו של חברי

כנסת, לא הוכיחו העותרים כי כל אחד מהם עסק בתיעוד עצמי של תוכן הצבעתו, או שמי מהם שינה את הצבעתו בעקבות הנחיית התיעוד. העותרים אף כשלו בהבאת ראיה לטענתם המובלעת כי שינוי בתוכן הצבעתו של חבר כנסת מסוים, אם אמנם אירע (דבר שלא הוכח לגבי אף מצביע מסוים), אירע עקב הנחיית התיעוד.

28. הדעת נותנת כי אילו הייתה ניתנת חלילה הנחיית התיעוד, הרי שעשרות רבות מחברי הקואליציה היו פועלים לפי תוכנה הנטען, ולא חברי כנסת בודדים בלבד, כנטען. ובכלל, מדוע עצם תיעודו העצמי של חבר הכנסת את תוכן הצבעתו הוא ראיה לקיומה של הנחיית התיעוד? כלום מן הנמנע הוא שחבר כנסת שלא שינה את תוכן הצבעתו בעקבותיה, יבקש לתעד את תוכן הצבעתו, במיוחד כשהוא סבור (ולשיטת המשיבה - בצדק) כי אין איסור על תיעוד – לא בדיון, לא בנוהג, ולא בהסכמה שגובשה?

29. ניצבים מול תהום מחדלי ההוכחה של טענותיהם, העותרים הניחו דעתם בעצם שינוי התוצאות בין סבב ראשון לבין סבב 2. (אפילו בהתעלם מדקדוקים על אודות שיעורו), כראיה לפגיעה בערך המוגן, לכאורה בדרך מתן הנחיית התיעוד. אולם כדי להסתמך על נסיבה יחידה זו, היה עליהם לשלול את ההסבר החלופי המסתבר ביותר לה, ולבטח מסתבר יותר מהשערתם. לפי זה, התוצאה בין הסבבים השתנתה משום שחלק קטן מחברי האופוזיציה שינו את הצבעתם. כך, מסתבר כי חבר אופוזיציה שהצהיר כי הטיל פתק לבן בסבבי הצבעה קודמים, וודאי שינה את הצבעתו, שהרי בספירת קולות המצביעים בסבב 2.ב. לא נמצא פתק לבן. כמו כן, אפשר שחלק מהמצביעים לכב' השופט (בדימוס) אלרון עשו כן כהצבעת מחאה, אך משראו כי קולם מטה את הכף לחובת עו"ד ראבילו, החליטו לשנות מהצבעתם. מכל מקום, אם הסבר זה לשינוי התוצאות יידחה כבלתי אפשרי, או סביר פחות מההסבר המייחס את השינוי בתוצאות דווקא לחברי הקואליציה שלפי הטענה עסקו בתיעוד עצמי של תוכן הצבעתם (ואפילו לא לחברי קואליציה אחרים), הרי יהא בכך ראשית ראיה לקיומה של כפייה דווקא על כל חברי האופוזיציה, לדבוק בעמדתה.

30. העתירות עמוסות בדיווחים חדשותיים, אך אין בהן שום ראיה להפרה של איסור כלשהו המעוגן בהוראת החשאיות. להלן תמצית סקירת וניתוח "הראיות", על יסודן מעזים העותרים לבקש ביטולה של החלטת הכנסת במליאתה, במימוש תפקידה החוקתי, בהצבעת רוב מיוחד מבין חבריה, לבחירת מבקר מדינה:

(א) השידור מלמד כי חבר הכנסת ינון אזולאי כלל לא תיעד את תוכן הצבעתו, אלא חשף אותו בפומבי. הוא הצביע בסבב 2.א. ובסבב 2.ב באופן זהה - הכניס את פתק ההצבעה למעטפה רק בעומדו מול התיבה שהוצבה בפומבי במליאה, בדרך שאפשרה למי שצפה בו לראות את השם הכתוב על הפתק. לאחר מכן, שלשל את המעטפה, ובה הפתק, לתיבה. אולם בסבב 2.ב., שהוא החשוב לענייננו, ספק אם מישהו בכלל הביט בו (ראו שם את הנוכחים במליאה, 3: 29-40). למותר לציין כי חבר הכנסת גואטה הוא כלל לא חבר סיעת הליכוד, כך שטענת העותרים כי פעל בהתאם להנחיית התיעוד אינה מובנת כלל.

(ב) השידור מלמד כי חבר הכנסת גואטה בכלל לא נכח במליאה בסבב 2.א. ולא הצביע (ראה דקה 19: 00-19: 15). אם אמנם הנחיית התיעוד ניתנה בשל תוצאות הסבב הראשון, מדוע נכפה לתיעוד, לפי הטענה, בסבב 2.ב. בלבד? והרי הדעת נותנת שאילו ניתנה הנחיית התיעוד היה נכפה לתיעוד הנטען כבר בהצבעה בסבב 2.א. במיוחד בהתחשב בכך שבעת ההצבעה בסבב 2.א. כלל לא היה ידוע אם סבב 2.ב יהיה נחוץ בכלל ויתקיים! נסיבה זו מצטרפת לעדותו כי לא ניתנה כל הנחיית תיעוד, כדי להצביע כי בטענה ההפוכה אין כל הגיון.

(ג) השידור של הליך ההצבעה בסבב 2. אינו מלמד כי חבר הכנסת מילביצקי תיעד את תוכן הצבעתו, ואילו תמונתו עם פתק ההצבעה אינה מהווה ראיה מספקת לתוכן הצבעתו, שהרי יכול היה להכניס פתק שונה למעטפה מזה שהחזיק בידו בתמונה שפורסמה. כמו כן, אין ראיה כי התמונה פורסמה במהלך ההצבעה.

(ד) השידור של הליך ההצבעה בסבבים 2.א. ו-2.ב. אינו מלמד כי השרה מאי גולן תיעדה את תוכן הצבעתה, ואין ראיה כי פרסמה תיעוד כאמור במהלך הליך ההצבעה בסבב 2.ב.

(ה) כל שבעת המצביעים שנטען לגביהם שתיעדו את תוכן הצבעתם בעקבות הנחיית התיעוד מכחישים זאת באופן ישיר ומפורש, בתצהירים המצורפים לתשובה. השרה גילה גמליאל הבהירה כי תמכה בעו"ד ראבילו בשני סבבי ההצבעות ואף תיעדה את הצבעתה בשניהם מרצונה היא, וכן מסרה לאחרים עובר להצבעה כי בכוונתה להצביע לו. חבר הכנסת חנוך מילביצקי הצהיר כי תיעד ופרסם את פתק הצבעתו כדי להציג את הצבעתו לבוחר וכדי להגביר כניסות לרשת החברתית. חברת הכנסת קטי שטרית הצהירה כי התכוונה לתעד את תוכן הצבעתה מרצונה, אך הדבר לא עלה בידה. השר שלמה קרעי אף הוא הצהיר כי הצביע לעו"ד ראבילו בשתי ההצבעות, ותיעוד תוכן הצבעתו היה מרצונו, כדי להציג "גאוות יחידה" ולהראות לציבור שגם חבר כנסת שידוע כנאמן לקואליציה מצלם את הצבעתו ללא חשש. חבר הכנסת ששון גואטה מצהיר כי לא זו בלבד שתיעוד תוכן הצבעתו נעשה מרצונו, אלא שהוא אף הראה את הצילום לאחרים "ביוזמתי הפרטית בלבד".

31. על רקע חלל ראייתי זה טוען ב"כ העותרים, עו"ד בקל, שנדרש "הסבר אלטרנטיבי" ל"פרץ התיעוד" שאחזו בחברי קואליציה בסבב 2.ב., אך לא לפניו (עמ' 10), ואילו היעדרו נתפס על ידו כסוג של ראיה לקיומה של הנחיית התיעוד. דא עקא, לעתירה בה הוא מייצג צורף סרטון של שתי הצבעות של השרה מאי גולן, שלגבי שתיהן נטען (ללא ראיה תומכת) כי נכרך בהן מעשה של תיעוד עצמי. גם חבר הכנסת אזולאי הצביע באותו אופן בשני סבבי הצבעה, כאמור לעיל. כיצד עובדות אלה - הנוגעות להצבעה הן לפני ההסכמה שגובשה, הן לאחריה - מתיישבות עם טענתו בדבר פרץ תיעוד פתאומי, אשר מועדו חסר הסבר אלטרנטיבי זולת, לכאורה, קיומה של הנחיית התיעוד?

32. בהקשר זה תוסיף המשיבה ותטען כי טענת היעדרו של הסבר אלטרנטיבי אולי נחזית כטענה לגיטימית, אלא שמגבלותיה ניכרות. הנטייה לקבלה עלולה להטות לשגגה, שכן פשטות ההסבר של נסיבות ידועות אינה ערובה לאמתותו של ההסבר, והיעדרם של הסברים מתחרים אינה ראיה לאמתותו. היעדרם של הסברים חלופיים יכול לנבוע מחסרונם של מידע שהיה מאפשר לזהותם או לגבשם, ובכללם - מידע שהיה מאפשר לזהות את ההסבר האמיתי לנסיבות הידועות. לפיכך, אישור כוחו של הסבר לנסיבות ידועות רק משום שאין לו הסברים חלופיים זמינים, הוא לא יותר מקבלתו של הסבר שלא הוכח כשגוי, אולם לא הוכח כאמיתי. הסבר כזה בהחלט יכול להתברר כלא יותר מהסבר שגוי נוסף, מבין שלל הסברים שגויים מתחרים שניתן להגות, שיתרונו היחיד על פניהם הוא שהוא ההסבר השגוי הסביר ביותר בקבוצה. מסקנות הנובעות מהסבר כזה אינן ראויות לעיסוק בשאלות חוקתיות בכלל, ובפרט אין מקום להסקת מסקנות בדרך זו לחובת פעולה שבוצעה והושלמה במליאת הכנסת.

ההתערבות

33. גם אם נניח שהופרה הוראת החשאיות עקב פגיעה (שאינה מזערית) בערך המוגן, הרי לפי הכלל בדבר חוסר השפיות של החלטות הכנסת, אין די בכך כדי לבסס הצדקה להתערבות שיפוטית. החריג לכלל מחייב להראות כי יסוד ההפרה הנטענת הוא פגיעה קשה במיוחד בערך המוגן - פגיעה השקולה

לפגיעה עמוקה במרקם החיים הפרלמנטרי או ביסודות המבנה של המשטר החוקתי. רק הפרה של הוראת החשאיות המשקפת פגיעה שזה טיבה, מסוגלת להצדיק התערבות שיפוטית בהחלטת הכנסת. העותרים כלל לא טענו כי פגיעה שזו מידתה התרחשה, וממילא אין כל יסוד להושיט להם את הסעדים שביקשו בעתירותיהם.

34. גם הלכותיו הפסוקות של בית משפט נכבד זה ביחס לביטולן של תוצאות הצבעה במסגרת ערעורי בחירות (להלן: "מבחני ערעורי הבחירות"; לאלה, ראו, למשל, ע"א 69170-11-25 בן שלוש נ' שגב (פורסם בנבו, 4.2.2026)) - הדרישה כי ייפול בהליך הבחירות ליקוי היורד לשורשו של עניין, והדרישה כי אותו ליקוי יהיה בשיעור העלול להשפיע על תוצאות הבחירות) - מחייבות את דחיית העתירות.

35. עם זאת, המשיבה טוען כי אפילו יעמדו העותרים בדרישות מבחני ערעורי הבחירות, עמידתם בהן לא תבסס את המסקנה כי הפרת הוראות החשאיות משקפת, בנסיבות העניין, פגיעה עמוקה וקשה במרקם החיים הפרלמנטריים או ביסודות המבנה של המשטר החוקתי.

36. בהקשר זה טוען המשיבה כי ההלכה הפסוקה ביחס למבחני ערעורי הבחירות, קובעת כי בהתקיימם "נתון לבית המשפט שיקול דעת אם להורות על פסילת הבחירות" ((השווה לאמירה בפסקה 22 לבר"ס 213/14 בלעיש נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.2.2014) וראה גם בר"מ 2516/14 ד"ר עומר כיאל נ' ועדת הבחירות לראשות המועצה ג'ידה מכר (11.5.2014)). מעמדה זו נובע כי מבחני ערעורי הבחירות מצטרפים לדרישת הפגיעה העמוקה במרקם החיים הפרלמנטריים או ביסודות המבנה של המשטר החוקתי, בהקמת הרף אותו על העתירות לעבור; שני יסודות אלה קובעים את התנאים המצטברים להתערבות שיפוטית בהחלטה נושא העתירה. אף אחד מהם אינו "קורס" לתוך משנהו, אלא הם ניצבים זה מעל זה, שלב מעל שלב. זו אף עמדת בית המשפט הנכבד, במקרים דומים (ראה, למשל, בג"ץ 5131/03 ח"כ ליצמן נ' יושב-ראש הכנסת, פ"ד נט(1) 577 (2003) בעמ' 592).

37. לפיכך, עמדת המשיבה היא כי לא זו בלבד שאין עילה להתערב בהחלטת הכנסת מקום בו לא הוכח כי הפגיעה בערך המוגן שינתה את תוכן ההחלטה, אלא שאפילו מקום בו הוכח כי אלמלא הפגיעה בערך המוגן תוכן ההחלטה היה שונה (והעותרים רחוקים מהוכחה זו כרחוק מזרח ממערב), לא יהיה בכך כדי לבסס את תחולת החריג לכלל חוסר השפיטות המוסדית.

38. שיקול הדעת השיפוטי בשאלת קיומה של פגיעה קשה במרקם החיים הפרלמנטריים או ביסודות המבנה של המשטר החוקתי בנסיבות העניין, צריך להיות מודרך, בשינויים המחויבים, מאמות המידה שקבע בית משפט נכבד זה ביחס לעיקרון ההשתתפות בבג"ץ 10042/16 קוונטינסקי נ' כנסת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 6.8.2017) (להלן: "עניין קוונטינסקי", בעיקר פסקאות 59, 79-81 לפסק דינו של כב' השופט סולברג). בהתאם, על העותרים להראות כי הנחיית התיעוד (המוכחשת בתוקף) או החשיפה של חברי כנסת לפרסום תיעוד תוכן הצבעתם של חברי כנסת אחרים, שללו כליל מחבר הכנסת את האפשרות לגבש דעה ביחס לבחירתו.

39. בהתחשב באלה, גלוי וברור שהעתירות לא ביססו את התנאים לתחולת החריג לכלל השפיטות המוסדית. ההיפך הוא הנכון. שקילת הכללים הקבועים בדין רק מחזקת את המסקנה כי התערבות שיפוטית בהחלטה נושא העתירה היא שתגרום לפגיעה עמוקה במרקם החיים הפרלמנטריים. מדובר בהחלטת הכנסת בקודש הקודשים - מליאתה, שהתקבלה ברוב מיוחד מבין חבריה, בהמשך ובהתאם להסכמה שגובשה בין סיעות הבית, אשר זכתה לתמיכת הייעוץ המשפטי של הכנסת.

הסעדים

40. העותרים לא ביססו את זכותם לקבלת הסעדים מרחיקי הלכת וחסרי התקדים שביקשו. בהקשר זה, תדגיש המשיבה כי הסעדים המבוקשים הם קיצוניים מאין כמוהם, חסרי כל מקור בדין, וממילא אין להם תקדימים. מעולם לא ניתנה הצהרה שיפוטית על בטלות תוצאות ההצבעה במליאת הכנסת בבחירות חשאיות, כמבוקש בעתירה. הדרישה לקבלת סעד של קיום "הצבעה חדשה" תחת זו שמבוקש כי תבוטל, היא יוצאת דופן במיוחד, ונטולת בסיס בדין, בנסיבות העניין. הלכה פסוקה היא כי בית משפט זה אינו מורה לכנסת כיצד להפעיל את סמכותה, אלא במקרה חריג שבחריגים בנסיבותיו (דוגמת בג"ץ 2144/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' יושב ראש הכנסת (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.2.2020)). לא זהו המקרה דנן. רחוק מאוד מכך.

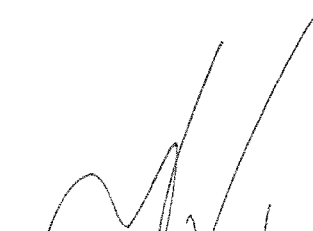
41. המשיבה תוסיף ותטען כי לא זו בלבד שהצהרה שיפוטית על בטלות תוצאות ההצבעה במליאת הכנסת לבחירת מבקר המדינה היא סעד קיצוני וחסר תקדים, אלא שסעד זה הוא אף בלתי צודק.

42. מתן צו לכנסת לקיים הליך הצבעה חוזר אינו עולה בקנה אחד עם הריסון השיפוטי המקובל כלפי הכנסת, המתאפיין בהימנעות מצווים שיפוטיים כנגד הליך בחירות שנעשה בה. סעד משלים כזה אף יהיה בלתי צודק כאמור, משום שקיום הליך הבחירה כעת יעשה בכנסת שהרכבה שונה (בעקבות פרישת אחד מחבריה), ונסיבותיה הפוליטיות השתנו. במובן זה, קיום ההצבעה מחדש יחייב לקיימה בנסיבות שונות מנסיבות הליך ההצבעה נושא העתירה. אף לא צודק יהיה להתעלם ממשאבים שכבר הושקעו לגיוס תמיכה ואף לכפות על המועמדים לשוב ולעסוק בגיוס תמיכה בקרב חברי כנסת חדשים, לאחר שכבר עסקו בכך עובר להצבעה נושא העתירה.

43. לבסוף, אפילו כל טענות המשיבים תידחינה, הרי שעמדת העותרים במישור הסעד מתעלמת מדוקטרינת התוצאה היחסית, המאפשרת לבית המשפט לעצב את הסעד על פי מהות ההפרה. לפיכך, אפילו נניח שבית המשפט הנכבד יקבע כי בהליך ההצבעה נפל פגם המצדיק את התערבותו, הרי שעליו לדחות את העתירות נוכח קיצוניות ותקדימיות הסעדים המבוקשים בהן, וההכרה כי הושטתם תהא בלתי צודקת בנסיבות העניין.

עו"ד שי לוי

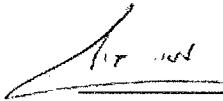

עו"ד אילן בומבד

משרד עורכי-דין אילן בומבד ושות'
ב"כ תנועת הליכוד ורה"מ

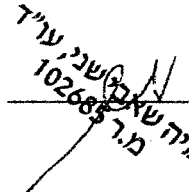
תצהיר

1. אני הח"מ, מאי גולן, נושא/ת ת.ז. מס' 026502518, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר/ה בזה בכתב, כדלקמן:
2. הנני שרה, חברת כנסת ישראל, וחברת סיעת הליכוד בכנסת.
3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח')
4. לא קיבלתי הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי.
5. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

 ח"כ

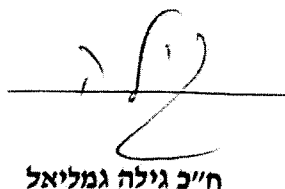
אישור בהיוועדות חזותית

הופיע בפניי, עו"ד מיה שאבי שני, מ.ר. 102685, אח' יצחק, מס' ת"ז 026502518, באמצעות היוועדות חזותית, בהתאם להחלטה את/ 39/20 של ועדת האתיקה הארצית. ההופעה בפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית, אשר מתועדת ונשמרת אצלי, כאשר המצהיר/ה הופיע/ה בפניי על גבי הצג ותצהיר מושא האימות היה בפניו/ה. המצהיר/ה הצהיר/ה בפניי כי הוא/היא מצוי/ה במדינת ישראל במועד החתימה והאימות, וכי הוא/היא מסכים/ה לתיעוד החזותי ולעשיית כל שימוש חוקי בו. לאחר שהוזהרתי את המצהיר/ה כי עליו/ה להצהיר את האמת, וכי יהיה/תהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה המצהיר/ה את נכונות הצהרתו/ה, אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית, וחתם/ה עליה בפניי.

חתימת עוה"ד: מיה שאבי שני, עו"ד
מ.ר. 102685

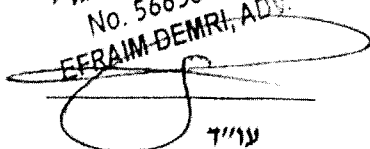
תצהיר

1. אני הח"מ, ח"כ גילה גמליאל, נושאת ת.ז. מס' 02575992, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר/ה בזה בכתב, כדלקמן:
 2. הנני חברת כנסת ישראל, וחברת סיעת הליכוד בכנסת.
 3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח')
 4. לא קיבלתי הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי בשתי ההצבעות שנערכו.
 5. תמכתי בעו"ד ראבילו בשתי ההצבעות, לאור הערכתי אליו, ובמהלך השבוע שקדם להצבעה שיתפתי אף חברי כנסת מהאופוזיציה בכוונתי להצביע בעד עו"ד ראבילו.
 6. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ גילה גמליאל

אישור

הנני מאשר כי ביום 23/6/26 הופיעה בפני, עו"ד מר/גבי' ע. גל מס' 02575992, נושאת ת.ז. מס' 02575992, ולאחר שהוזהרתי/ה כי עלי/ה להצהיר אמת, וכי יתהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יתעשה כן, אישר/ה את נכונות הצהרתו/ה דלעיל וחתם/ה עליה בפניי.

עו"ד אפרים דמרי
מ.ר. 56630
EFRAIM-DEMRI, ADV.

עו"ד

תצהיר

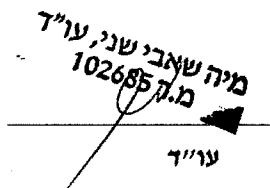
1. אני הח"מ, מר דוד שרון, נושא ת.ז. מס' 027843945, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב, כדלקמן:
הנני מ"מ מנכ"ל הליכוד.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח').
3. ביום קיומה של ההצבעה לבחירת מבקר המדינה, הייתי עם ראש הממשלה, לאורך כל שהותו בכנסת.
4. במהלך שהותו בכנסת אותו היום, לא נתן ראש הממשלה לחברי הקואליציה הנחיה או בקשה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתם ואף לא ביקש ממישהו לעשות זאת.
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

דוד שרון

אישור

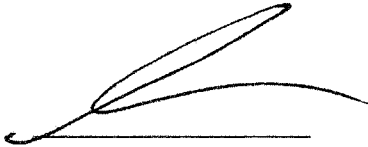
הנני מאשר כי ביום 23.6.26, הופיע בפני, עו"ד מיה שאבי שני, ע"ד 102685, במשרדי ברח' ו' 2 ת"צ, מר דוד שרון, נושא ת.ז. מס' 027843945, ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר אמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

מיה שאבי שני, עו"ד
מ.ג. 102685
עו"ד

תצהיר

1. אני הח"מ, ח"כ חנוך דב מילביצקי, נושא ת.ז. מס' 025300112, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב, כדלקמן:
 2. הנני חבר כנסת ישראל, וחבר סיעת הליכוד בכנסת.
 3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח')
 4. לא קיבלתי הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי, כדי להציג את הצבעתי לבוחרי וכדי להגביר כניסות לרשת החברתית.
 5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ חנוך מילביצקי

אישור

הנני מאשר כי ביום 23.6.2026, הופיע בפניי, עו"ד ירון גנץ ב- מס' 88179 ל"מ, חנוך דב מילביצקי, נושא ת.ז. מס' 025300112, ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר אמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

ירון גנץ, עו"ד
88179
רח' השרון 6, כפר סבא
עו"ד

תצהיר

1. אני הח"מ, ינון אזולאי, נושא ת.ז. מס' 036086924, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב, כדלקמן:
הנני חבר כנסת ישראל, וחבר סיעת ש"ס בכנסת.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יוניד הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח').
3. לא קיבלתי הנחיה או בקשה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי.
4. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ ינון אזולאי

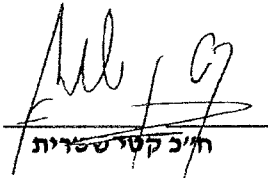
אישור

הנני מאשר כי ביום 23.6.2024, הופיע בפני, עו"ד ירון גנץ, ב. 036086924 מס' 036086924 ולאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

ינון גנץ, עו"ד
מ. 2017
רש. 101
עו"ד

ת צ ה י ר

1. אני הח"מ, ח"כ קטי שטרית, נושאת ת.ז. מס' 67848176, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה בכתב, כדלקמן:
2. הנני חברת כנסת ישראל, וחברת סיעת הליכוד בכנסת.
3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח')
4. לא קיבלתי הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי, כשבסופו של דבר לא הצלחתי לצלם את הצבעתי.
5. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ קטי שטרית

אישור בהיוועדות חזותית

הופיע בפניי, עו"ד מיה שאבי שני, מ.ר. 102685, קצ' סג'ר, מס' ת"ז 67848176, באמצעות היוועדות חזותית, בהתאם להחלטה את/ 39/20 של ועדת האתיקה הארצית. ההופעה בפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית, אשר מתועדת ונשמרת אצלי, כאשר המצהירה הופיעה בפניי על גבי הצג ותצהיר מושא האיומות היה בפניו. המצהירה/ה הצהירה בפניי כי הוא/היא מצויה במדינת ישראל במועד החתימה והאיומות, וכי הוא/היא מסכים/ה לתיעוד החזותי ולעשיית כל שימוש חוקי בו. לאחר שהוזהרתי את המצהירה כי עליו/ה להצהיר את האמת, וכי יהיה/תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה המצהירה את נכונות הצהרתה, אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית, וחתם/ה עליה בפניי.

חתימת עו"ד מיה שאבי שני, עו"ד
מ.ר. 102685

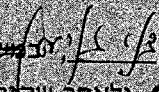
תצהיר

1. אני הח"מ, ח"כ שלמה קרעי, נושא/ת ת.ז. מס' 060963733, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב, כדלקמן:
2. הנני חבר כנסת ישראל, וחבר סיעת הליכוד בכנסת.
3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' ג' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' ג' הכנסת ואח').
4. הצבעתי בעד עו"ד ראבילו בשתי ההצבעות. לא קיבלתי הנחיה לתעד /או לפרסם את תוכן הצבעתי בחליך ההצבעה לפי דעת מבקר המדינה ועשיתי זאת על דעת עצמי להציג "גאווה יחידה" ולהראות לעיני הציבור הרחב, שגם ח"כ שידוע כנאמן לקואליציה מצלם את הצבעתו ללא חשש.
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ שלמה קרעי

אישור

הנני מאשר כי בתאריך 27/6/26, הופיעה בפני עו"ד (ע"ד 50258), לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי מתחיה צפויים לעונשים הקבועים בחוק אם לא יתעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה/ה דלעיל וחתימה/ה עליה בפניי.

עו"ד דני כוימן
מ.ר. 50258
עו"ד

תצהיר

1. אני הח"מ, ח"כ ששון טאטה, נושא ת.ז. 03743454, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי אם לא אעשה כן אחיה צמאי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב, בדלקמן:
2. הנני חבר כנסת ישראל, וחבר סיעת הליכוד בכנסת.
3. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם סיעת הליכוד, בעתירות אשר הוגשו לבית המשפט העליון בירושלים בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ 20922-06-26 ח"כ קארין אלהרר ואח' נ' יו"ר הכנסת ואח' וכן בג"ץ 21472-06-26 הישראלים ואח' נ' הכנסת ואח').
4. לא קיבלתי הנחיה לתעד ו/או לפרסם את תוכן הצבעתי בהליך ההצבעה לבחירת מבקר המדינה, עשיתי זאת על דעת עצמי והראיתי את הצילום לאחרים ביוזמתי הפרטית בלבד.
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

ח"כ 03743454 טאטה

אישור

הנני מאשר כי ביום 27.6.2026, הופיע בפניי, עו"ד אסן, ב. כנגד יאסל, מר 03743454 נושא ת.ז. 03743454, ולאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת, וכי יהיה צמאי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

ירון גנץ, עו"ד
88170-781
רח' גשר 6, כפר סבא
עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, ח"כ **שרן מרים השכל**, ת"ז 015719560, לאחר שהוזהרתי כי עליי להצהיר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כדלקמן:

1. תצהיר זה ניתן לצורך הגשתו לבית המשפט, לשם הבאת עמדותי ביחס להתנהלות סיעת תקווה חדשה - הימין הממלכתי במסגרת הבחירות למבקר המדינה.
2. במועד הבחירות למבקר המדינה, לסיעת תקווה חדשה - הימין הממלכתי לא הייתה עמדה עצמאית בעניין זה, ולא התקיים דיון בסיעה לצורך גיבוש עמדה עצמאית או קבלת החלטה מטעמה.
3. בפועל, ההחלטה שהתקבלה על ידי סיעת הליכוד נכמתה על חברי סיעת תקווה חדשה – הימין הממלכתי, בין היתר, באופן הבא:
 - א. מועמד הליכוד הוצג כמועמד שבו נדרשו חברי סיעת תקווה חדשה לתמוך, ללא הסתייגות וללא אפשרות להביע עמדה עצמאית.
 - ב. במסגרת סבב ההצבעה החוזר, נדרשו חברי סיעת תקווה חדשה לתעד את הצבעתם באמצעות צילום וידאו של עצמם ולהציג את התיעוד לראש הממשלה, חבר סיעת הליכוד, כראיה לאופן הצבעתם.
4. עניין זה אף התפרסם בתקשורת, שדיווחה נכון (מצ"ב כתבה בעניין).
5. העובדות המפורטות בתצהיר זה ידועות לי מידיעה אישית, והן נכונות למיטב ידיעתי ואמונתי.
6. אני מצהירה כי זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

ח"כ שרן מרים השכל

המצהירה